

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Γιώργος : — Καλημέρα, Τοτό! τά νέα σου;
Τοτό : — Δεν τά εφόρεσα σημερα, γιατί βρέχει.
· Εστάλη υπό τον Μεγάλου Ναπολέοντος

ΑΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ",

Αθήναι, 38 οδός Εργατών
την 18 Αύγουστου 1914.

ΠΡΕΠΕΙ νά συμμορφωνται κανές με τάς περιστάσεις Δι' αυτό μή παρατονήσεις ἀν δὲν απαντῶ ἐκτενής εἰς τάς ἐπιστολάς σας, ή καὶ ἀν δὲν απαντῶ διόλου. Δεν τά εἴπαμεν, à la guerre comme à la guerre!

Μὲ μεγάλην μου γαράν ἀναγέλλω τάς εὐτυχεις γάμους της πατέλων καὶ ἀγαπητῆς μου φίλης Γεννηῆς Γ. Δασκέλαποντού, τής γνωστότατής εἰς τάν κύριον μαζ ὑπό τό φευδώνυμον Σαντή Μονού, μετά τον π. Παπαγιάνη Κ. Ρινάκη διαστοῦ. Εὔχομαι πάσαν εὐτυχίαν.

"Ελληνικόν Ἰδεύθες, πολὺ εὔηροφντος ὁ μονόλογός σους ἀλλὰ ἐκτενής. Ήτα τόν εὐηροφντος ἀν τό συντομότερος (ὅ μισός) καὶ ἀν ἔξειδα ὑπαστέλιδα φύλλα. Ναι, ευγενής ἡ φιλοδοξία σου, ἀλλὰ μή βιάζεσαι, μήν ἀνυπομονής! Λοιπόν, "Ενώσις τής Κομήτης, πῶς σου εφάνησαν τά ἑταστέλιδα φύλλα; Ήλιδα ἔχουν ἀπ' ὅλα... Χάρτης τῶν λύσεων σου ἔστελα. "Ενα σίλακι στον γαριτιμένον μικρὸν Μάρμαρον. Μάτι δραστὶ που μου τον περιγραφει!

"Η "Ηρωίκη Σάμος" μου γράφει: «Ἐπειδὴ γνωρίζεις ὅτι ἐνδιαφέρεσαι δι' ὄλα τά ἀφορῶντα τόν φίλους σου, δοῦ ἀναγέλλω δι' ἡ περιηρήμη Μιψίλα μου ἐγένησε πάλι γέλος ενα μίν. τον ὄποιον. σύμφωνα με τά καθιερωθέντα — να βάζω δηλαὶ στά τέκνα τής Μιψίλας μου φευδώνυμα, — δινόμασα "Νέλκη". Νά ζηση καὶ να μηδὲν αφίστη ποντικήν! »

"Ανδρωδίσια, γάρων πολὺ πού ἔγενες καλά. Μ' ἀλήθεια, ἐσεβόσουν μήν πεθάνης καὶ δὲν μου ἔστελλες τό γράμμα πού μου ἔγραψες ἀπό τό κορεδάτι; "Α; δὲν πεθάνων εἶτο εύολα οἱ ἀνθρώποι! — Εὐγενιστῶ πολὺ τόν καλὸν συμπατά πού σε βοήθει τόσο ἐξαπάθωμα.

"Ἄν θέλεται μάλιστα πούς περνή καὶ ὁ φίλος μας Διαφοροφῆς "Ολυμπιονίκης, ίδεο: Κάθεται σὲ μια διώρα εἴσοδη κ' ἔχει συντροφιά ἵνα μαρύ παρκούλο ἀγνάκι, πού ἀκούεις εἰς τό σόνομα "Μάρκος" καὶ τον ἀπολούθει παγκόσ. Εἰνε τόσο διεύποντος, ὥστε μέλοι οι γκριοί τό θαυμάζουν. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν τόσο φύλανες ἡ συντροφιά τού ὄρνιος, μου παρήγγειλε καὶ τού ἔστελλα δύο τόμους μου. Καὶ τούρα θά περνῇ ἀκόμη δραϊτοσα.

"Ο "Ηρωίς τού 1913" μου γράφει: «Ἀποροῦ πούς σου πέρασεν ἡ ίδεα, δι' εἰμπορεῖς νά δυσαναγκήσουν οἱ φίλοι σου ἐπιστολή, ὡς ἐν τόν περιστασιών, ἡγανάκησθε νά περιορίστης τήν ἔκδοσιν σου. Ἀπεγνάνεις, θά κάμουν ὅτι τούς είνε δυνάτων διά νά σε πεστηρίζουν. Ήτος τήν ἀνάγκην φαίνονται οἱ καλοί φίλοι. Ταῦτα δε λέγων, μου σώντας δι' διεργυμένω την γνώμην διώλων τῶν ἀληθῶν φίλων σου.» Τό πιστεύω!

"Ο Διδυμάτος ἔκαμε τόν λογαριασμού καὶ τῆν ὅτι, κατά τήν ἔχαρην τό 1914, εἰς τήν Σελίδα Συγέρασίας ἐδημοσιεύθησαν 189 κομματά, ἐκ τῶν δύοπον τα 101 ἑτάλησαν ἀπό σύγροια καὶ τα 88 ἀπό κορίσια. "Ε, δὲν είνε καὶ τόσον μεγάλη ἡ διαφορά.

Μου ἀρέσει πολὺ τό γενικότερο γραμματά, σου, Φύλακά. Ήποσ μ' ἐνθαρρύνουν λόγια, σάν τά δικά σου, καὶ μάλιστα εἰς αὐτάς τάς περιστάσεις...

Πολλαὶ ἐπιστολές μου ἔστελλαν αὐτήν τήν ἔθνουσα καὶ οἱ εἴδης: Παγκύπριος Πόλος, Πηλεύς, ο Νικητής καὶ Πολικός Αστέρος.

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΦΕΥΔΟΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: Διαφοροφῆς Βασιλέας,
α. (Β. Α.) Σαλιγκής Εφόδου, α. (Κ. ΙΙ.)
Μαγενέρο Κόμη, α. (ρρο) Πινθία, κ. (Μ. Σ.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρά Μυστικά ἐπιδυμούσιγ ν' ἀνταλλάξουν : δ Πολικός Αστέρος (0) μὲ Τέλλον "Άγαρ, Βασιλεύον τόν Βουλγαροπόνον, Άγρομποτο Εδέσονάκη" ή "Υπερήφανος Ελλήνης (0) μη Ποιγήπισσαν τόν Αλλασίον, Τέλλον "Άγαρ, Λορελάι, Συμφαίρη Ήχό, Ακανία, Φάσια" ή Πηλεύς (0) μὲ Αρόμπητο Εδέσονάκη, Νανούον Μιαούλην, Πατρινή Ναντεβούνο, Νικητήρ — τό Πειραιάρηος (0) μὲ Τέλλον "Άγαρ, Θέμον Βασιλάτηρ, Βαλανική Συμμαχία, Σανθήρ Μονού, Φάσια, Χάσια, Κόμη, Λορελάι, Νέλικε, Ακανία, Μπονικούνιαν, Πουπουλένιαν, Σύλβιαν, Ουμράδα, Τελέσιλλα, Τοικυλά, Αιδημπάτον, Κάρμεν, Σηλιάδα, Ιόλη, Εργατίσια — ή "Ηρωίς τού 1913" (0) μη Φάσια, Βαλανική Συμμαχία, Τοικυλά.

Η Διάπλασις ἀστέλλεται τόν φίλους τούς: Τοικυλάριαν (έχει καλώς) "Έλενθεροφντούσαν "Ηλεύθερος (τόμον ἔστελλα) γαίρω πού δὲν γορταίνεις νά τός διαβάζεις" Κάστορος Καλαμάρ (κάποτε, εκ ληγον ανεξαρτήτω τής θελήσεως μου, δέν ποσθείνω τό ταχυδρόμεον ἐπ τόπου μη μικρά αργοποία" Θαλασσοπόντον τό Στόλον (έ, θά οικονομή δέλγο τόπον καὶ διὰ κανένα Διαγωνισμόν). Πεδίον τής Μάχης (εἰς τό έδιον λυσόγαρον) Δοξασμένον Ρήγον (έστελλα) Εύροι. Μανού. (ύπο τόν ιλίου) "Άπ" δέλ δι' άλουσι ή ἐφημερίς "Ακρόπολις" ἐδημοσιεύειν διλοτε μικρά διάφορα καὶ συντετημένων τόν τίτλων αὐτόν, ή ὅποιος γένεν αργότερος πασίγνωστος, τόν γράφεν εἶτο: Α.Ο.Δ.Ο.) Λεκτικά τόν Θεομούτων (ναί, εἰς τάς Αστέρες θεοπετηθήη ή αριθμός 103· τό άλλο λάθος ενύότον) Τρελλήρ Ναντοπόντων (έστελλα πολὺ σωτάσια πού μου γράφεις, ἀλλὰ πού τόπος διὰ τέτοιες συζητήσεις!) Κ. Καρ. (ναί, δέρματι) Μπαρούτοκανημένην Παλαγρένειην (έστελλε εκ δευτέρου 26 - 34*) Γηγαντόμαρος "Έλληρα (έστελλα) Πουπουλένιαν (νά, καὶ σύμφον τό θόιον συμβαίνει: ἀλλά σ' ἐπιτυχούσι πού δὲν παραπονεῖσαι καὶ ἀναγνωρίζεις τό δίκην μου) Απόγονον τόν Χατζηγρηστού (βεβαίως πρέπει νά τάς ληγεῖς) Νεαρώ Κομήσαν (συμπτωτικής έχει υπουργόν) Νικητήρος Στόλον (καλῶς νά έλθῃς;) Αίγληρ τόν Ελληνικού (έλαδα, εύγραφιστοί) Νέορ Βουλγαροπόνον, Δελφίνα ηλ. πλ. πλ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 146ος Διαγωνισμός Λύσεων
Αιγαίνουσ-Ποεμάριον

Αι κύριες δεκταὶ μέχρι τής 26ης Οκτωβρίου

406. Λειτέγιαφος

"Αν κάτι πού τό τρώγεις Μ' ἔνα γηρώ συνάψης,
"Ενα σούσιον ἀρχαῖον,
"Άπ" τούς ἔπτα, θά γράψης.
· Εστάλη ἀπό τό Φεγγαρόπαντο

407. Μεταγραμματισμός

Φαινόμενον τής Οπτικής
Προβάλλει ἐν τῷ ἄμα,

"Άν εῖς σύνω τής φίλης μας

"Αλλάζων, θά γράμμα.
· Εστάλη υπό τον Λεόντιο τόν Θεομούτων

408. Αναγραμματισμός

Ανταναγράψιν ἀνεγραμμάτισα,
Καὶ ζώνον ἀγριον εχγράμματος.
· Εστάλη υπό τον Ενδούσον Αεροναύτου

409. Τοίγωνον

* * * * * = Στρατηγός Αθηναίος.
* * * * = Θρίσον.
* * * = Επίρρημα γράμμου.
* * = Μετοχή.
* = Σύμφωνον.

Καὶ καθέτως τά ἔδια.
· Εστάλη υπό της Πανελλήνιου "Ενώσεως

410. Επιγραφή

Ι Η Ν Ε Δ Ν
Σ Α Κ Σ Η Ω
Τ Ι Ψ Ο Τ Ι
Ε Α Ε Υ Σ Ε
Τ Α Η Θ Η Α
Ε Τ Α Ι

Ζητεῖται ή ἀνάγκως τής ἐπιγραφῆς ταύτης.
· Εστάλη ἀπό τό Ναυτιά της Λέσβου

411. Μαγική εἰκόνων ἀνενε εἰκόνως

— Κάπια, "Ολγά, Λάρπτο, ἔλατε νά τό πιούμε
— Ποτό;
— Μά σας τό είπα!
Τ! θά επίναν;

412. Μεσοστήκις

Τά μεσαία γράμματα τῶν κατώθι ζητούμενων λέξεων αποτελούν κατά σειράν διάτημαν σήριζων τῆς ἀρχαιότητος:

1. Νήσος τού Ιονίου. 2. Ρομαίας Ιστορίας 3. "Ηρωίς ήμερος" 4. Πηγών από τά μεγάλα 5. Βατιλές τής Περσίας 6. Νειτερός "Έλλην ποιητής" 7. Νήσος τού Αιγαίου.

· Εστάλη υπό της Βαλκανικής Συμμαχίας

413. Φωτηρεντόπιον

φδ-τς - δθλς - κν - ψδς - σ
· Εστάλη υπό τον Πολικού Αστέρος

414. Γρῖφος

ούπω ούπω
ούπω μή ούπω
ούπω ούπω
ούπω η φανός
· Εστάλη υπό Κωνστ. Γ. Παπαγεωργίου

Εύχαριστο καλοκαΐρι
αερινοῦσσι οἱ ἐφοδιαζόμενοι
μὲ τόμους «Διαστάσεως»

ΕΒΑΜΠΑΙΔΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΓΤΑΙ ΤΟΥ 35ου ΦΥΛΛΟΥ
(Ίδε τήν κόσον εἰς τήν σελ. 291)

ΑΘΗΝΩΝ : Στυλιανή Δ., Σκορδιάδη, Θ. Ν. Φραγκάδης, Πεταγή Νεαρούδη, Γ. Β. Πετρακάτης, Εμ. Μ. Φλωράκης, Σορίκα, Αγ. Βάση, Ι. Ν. Χαλας, Κ. Α. Λάντος.

πλατείαν τούς τέννις, έστραβοντο μὲ θετάς.

Τηρόταν, υπάλληλοι, έργάται τῶν ἀνακτώρων, ἐφάνοντο περιμένοντες κάποιον νέκρα μασκεταστικόν.

Συγχρόνιας ἔρεφαν καὶ ἐστήσαν εἰς τὸ μέσον τῆς αὐλῆς ἐν μηχάνημα, ἐν εἰδοῖς τηλασίαις ἀπὸ τεσσαρα ρύματα χονδρά, μὲ ίμάντας εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας.

Ο Λουλού, ἀν καὶ γωρίς νὰ γωρίζῃ εἰς τὶ θάλασσαν, ἔμα τὸ εἶδεν, ἀνατρίγιασ.

Μετ' ὀλίγον σὶ μάροι, οἱ ὄποιοι ἐκράτουν τὸν Τζούλην, τὸν ἐστύραν πρὸς αὐτὸν τὸ μηχάνημα.

Ο Λουλού ἔτρεξεν ἐκεῖ. ὁ δὲ Τζούλης, ἐνῷ τὸν ἔγδυναν καὶ ἐδεναν μὲ τοὺς ἵματας τὰ γέρια του καὶ τὰ πόδια του ἐπὶ τοῦ ὄρθιου πλαισίου, ἥμπόρεσε νὰ πῆ εἰς τὸν μηρόν του φίλον:

— Ήλι! ἀποτυγία!

Μ' αὐτὴ τῇ φρά τὴν ἔποια γὰρ καλέ... Κ' ἐγὼ δὲν ἔρω τὶ θά μου κάρουν... Ἀντί, Λουλού. Φίκησεν μέρους μου τὸν πατέρα μου!

Ο νεαρὸς σπουδαστὴς δὲν ἐπέρθιμεσε νὰ πῆ περισσότερο, διότι ἔνα μαύρο γέρο τοῦ ἐγκλείετο τὸ στόμα.

Ο Λουλού ἐκύπαλε γύρῳ του σὰν τρελλός, ζητῶν κανένα ποῦ θὰ μηποροῦνται νὰ τὸν παρακαλέσῃ διὰ τὸν φίλον του. Τέλος, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πλήθους, εἶδε τὸν Ζερμαίν, ὁ ὄποιος τὸν ἐκέντατεν ὡς νὰ τὸν ἐπερίμενε. Κ' ἔτρεξε πρὸς αὐτὸν.

— Ζερμαίν, Ζερμαίν, τὸν ἡρώτησε μὲ τρέμουσαν φωνήν· τὶ θὰ τοῦ κάμουν; Ήταν τὸν σκυτάλεσσον;

Ο θελαχηπόλος ἐμειδίασε καθηγαστικώς.

— "Ογι, σχι!, τῷ εἶπε: Ήταν τὸν ξυλοκοπήσουν μονχαρά. Βέβαια δὲν εἶνε καὶ τόσο εὐγάριστο, ἀλλὰ δὲν πεθαίνει κανένας... Ηροπάντιων ἀμάρα φιλοδωρήση τοὺς σημίους.

— "Αγ, γρίμα νὰ μήν ἔχω λεπτο! ἀνεκραζεν ὁ Λουλού: ἀλλὰ σχι!, σχι!, σχι! αὐτό!

Ο υἱὸς τοῦ ἐκατομμυριούχου ἐνεθυμήθη ἔξαφα, δὲν ἐφορεύειν ἀλλαγήνοι φύλακτο μὲ μίαν θυμασίαν γρυσσήν ἀλυσίδα. Τὴν ἀπέσπασεν ἀπὸ τὸν λακούν του καὶ ἡρώτησε τὸν ὑπηρέτην:

— Σὲ ποῖον πρέπει νὰ τὴν δάσων;

Ο Ζερμαίν τοῦ ἔδειξε δύο μαύρους, οἱ

ὄποιοι δημιύνοντες τρέψ τὸν Τζούλην, κρατοῦντες δύο γονθράρια ράβδια, καταλήγοντα εἰς δερμάτινα λορία.

— Δέσσε τὸ δέσσος ἐστὸς εἰς τὸ κρεβδότι τοῦ, ἐνῷ ὁ Λουλού ἐπήγει νὰ φέρῃ κύρου νερὸν διὰ τὰ πλύνη τὰς πληράς του.

Ο Λουλού γνολόθησε τοὺς μαύρους καὶ, ἐπωειλθεὶς μᾶς στηρίζει, κατά τὴν ὄποιαν ὁ Χαζίμπ εκύπαλε τὸν Τζούλην, ἔχωσε τὴν γρυσσήν ἀλυσίδα εἰς τὸ γέρο ἐνὸς τῶν δημιουρῶν. (*)

Ο μαύρος τὴν ἐπήρε, τὴν ἐλύγισε, τὴν ἐπέρχεται εἰς τὸ γέρο τὸν συντρόφου του καὶ εἶπε σιγα-σιγα εἰς τὸν Λουλού ὅλιγας λέξεις μαρωνιάς. Ο μαύρος δὲν τὰς ἐνόηης βέβαια, ἀπὸ τὸ μειδίαμα δύος του ανθρώπου συνεπέραγεν, ὅτι θὰ ἐπισπεστεῖ τὸν τὸν δημόρων του.

Καὶ ἀμέσως ἤρχεται ἡ τιμωρία. Ο Λουλού εἶδε τὸν μαύρον νὰ ὑψώνῃ τὸ ράβδον καὶ τὸν μαύρον νὰ στηρίζει τὸν Τζούλην, τὸν ὁποῖος εἶπε σιγα-σιγα εἰς τὸν Λουλού ὅλιγας λέξεις μαρωνιάς. Ο μαύρος δὲν τὰς ἐνόηης βέβαια, ἀπὸ τὸ μειδίαμα δύος του ανθρώπου συνεπέραγεν, ὅτι θὰ ἐπισπεστεῖ τὸν τὸν δημόρων του.

— Ήλι! ἀποτυγία! Μ' αὐτὴ τῇ φρά τὴν ἔποια γὰρ καλέ... Κ' ἐγὼ δὲν ἔρω τὶ θά μου κάρουν... Ἀντί, Λουλού. Φίκησεν μέρους μου τὸν πατέρα μου!

Ο νεαρὸς σπουδαστὴς δὲν ἐπέρθιμεσε νὰ πῆ περισσότερο, διότι ἔνα μαύρο γέρο τοῦ ἐγκλείετο τὸ στόμα.

— Σιωπή! τὸν διέκοψεν ὁ Τζούλης κάτις μου τὴν χάρη: νὰ μ' αφίσῃς ήσυχο. Ο Ζερμαίν δὲν ἔφενη θυμωμένος διὰ τὸν ἀπότομον τρόπον τοῦ Τζούλην, τὸν ἐξεικῆθη δύων λέγοντα:

— Ερχόμουν ἀπλῶς νάναργειλα εἰς τὸν κύριον, διὰ τὸν κύριον μου, παρὰ τὰς συνηθείας του, μᾶς διδωσεν εἰδήσεις του. Εἶνε στὴ Μασσαλία.

— Α! ἔκαμπαν μαζὶ μὲ ἀνακούφισιν οἱ δύο Ιαριστοί.

— Εἶνε στὴ Μασσαλία, ἔξηκολούθησεν ἀπαλής ὁ ὑπηρέτης, ἀλλὰ θὰ ἔληγε, διδωμετὰ πέντε ήμέρας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

ΜΕ ΤΟΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΝ

Η φρόνησις δὲν περνᾷ πλέον.

Εὐκόλως φαντάζεται κανεὶς τὴν ἐντύπωσιν ποῦ ἔλαμψεν ἡ εἰδηστική αὐτὴ, εἰς τὸν δύο μας φίλους.

Ο Κατακτητὴς θὰ ἐπανήργετο μετὰ πέντε ήμέρας!

Πότε θὰ ἐπόρθησαν γὰρ ἐπιτύχουν τὴν προστασίαν καὶ τὴν βοήθειαν τοῦ Σουλτάνου;

Ο Λουλού εἶδε τὸν δημόρον νὰ καταβάσῃ τὸ φίλον πλαισίου καὶ τὸν μαύρον πολλέν τοὺς ἔηρους κρότους τῶν ραβδίων.

Αλλὰ ἡ βάσκων δὲν παρετάθη πολὺ καὶ διὰ τὸν Λουλού, ὁ ὄποιος εἶχε κλείση, τὰ μάτια του διὰ νὰ μή βλέπῃ, τὰ θηριώτερα πάλιν, εἶδε μὲ γαραντά νὰ λύνουν τὸν Τζούλην ἀπὸ τὸ πλαισίον.

Ο δυστύχης ἔχωλαινεν, ἀλλ' ἐπειπούσην ἀφίνει ἀπίστου του αὐλακαστίματος, ἀλλ' ἡτούς ζωντανός... Ο μαύρος Ρισανέλ ἔτρεξε πρὸς τὸν φίλον του καὶ, προσφέρων τὸ στήριγμα τὸν ὄμον του, τῷ εἶπε:

— Αγ, Τζούλη, νάζερες πόσος φοβήθηκα!

— Κ' ἐγώ, κακίμενε, ἀπεκρίθη ὁ Τζούλης μὲ βραχήνη ἀλλὰ σταθερὰ φωνήν.

— Σὲ ποῖον πρέπει νὰ τὴν δάσων;

(*) Ιδε σκέψεια προηγ. φύλλου, σελ. 293.

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΡΒΕΛΙΝ ΚΑΤΑ ΠΛΟΚ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια ίδε σελ. 295)

— "Ε! ε.. εἰνε κανένας ἐκτὶ μέσω; — Α, σχι!, ησουν θαυμάσιος!

— Τότε καλά.

Εἰσήλθον εἰς τὸ δωμάτιον, ὅπου ὁ Τζούλης ἔπεσεν ἐξηγνηλημένος εἰς τὸ κρεβδότι του, ἐνῷ ὁ Λουλού ἐπήγει νὰ φέρῃ κύρου νερὸν διὰ τὰ πλύνη, τὰς πληράς του.

— Οταν ὁ μαύρος ἐπονήθησεν, οἱ φίλοι του εἶπε:

— Ημές την ἔπανα καὶ αὐτὴ τὴν φορά! καμμία ἀπάντησις. Σιωπή ἀπρα.

Η τούπα ἦτο στενή, διὸ δὲν ἔχωσεν να περάσῃ ἀνθρώπος. Νὰ τὴν μεταλώσουν περισσότερων ἐφεδρούντο, διότι ημποροῦσε να καταρρεύσῃ ὅλος ὁ τοῖχος καὶ νὰ ταρούνται κάτω ἀπὸ τὴς πέτρες.

Ο Δυδάλη ἦτο απηλπισμένος. Τόση φοβερὰ ἐργασία γαμένη, τόσος κόπος διὰ να σιθῇ μόνον ἔνας σκύλος; ... Ο Ερεβελίν δὲν ἦτο βέβαια ἐκεῖ-μέσα. Δὲν εἶγεν τίραν νὰ κάμουν ἀλλο, παρὰ νάναιδον. Κ' ἐδοκίμασαν νὰ βαλουν τὸν Δράκοντας εἰς τὸ καλάθι.

Ο Δυδάλη ἦτο απηλπισμένος. Τόση φοβερὰ ἐργασία γαμένη, τόσος κόπος διὰ να σιθῇ μόνον ἔνας σκύλος; ... Ο Ερεβελίν δὲν ἦτο βέβαια ἐκεῖ-μέσα. Δὲν εἶγεν τίραν νὰ κάμουν ἀλλο, παρὰ νάναιδον. Κ' ἐδοκίμασαν νὰ βαλουν τὸν Δράκοντας εἰς τὸ καλάθι.

— Το βράδυ, εἰς τὴν Αστυνομίαν, ὅλοι ησαν γαρούμενοι. Ο κ. Λαρέζ εἶγε λάθη, ἀπὸ τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον, τὸ δελτίον τῆς θυγατρίας του Ερεβελίν, τὸ οποῖον ἔλεγε:

— "Ο απτυφύλαξ Ερεβελίν συγκλήθεν ἀπὸ τὴν λιποθυμίαν του: Η κατάστασις του σχετικῶς καλή. Μεγάλη μόνον ἀδυναμία. Μετὰ νοσηστεῖν ἔνος μηνὸς, θὰ είνεται λίγης.

— Άλλος δὲν ηθέλει μὲ κανένα τρόπον. Καὶ ὅταν ἔνας εργάτης εκαμεν νὰ

αν, ἀνελέγεινται τὰ καθήκοντά του, ὁ κ.

Κράμπ τῷ ἀνήγρυπλεν, ὅτι εἴκοσι δύο κανοῦργοι εἰς τὴς διαδοκιμής συμμορίας, εὐρίσκοντο εἰς τὰς χειράς της δικαιοσύνης.

— Ζη! ζη ἀκόμα!...

Μὲ μωρίας προφυλάξεις, τὸν ἀνέστασην. Το καλάθι ἀναποκατέσθη, πολλάκις, φέρον εἰς τὸ φῶς τῆς ήμέρας ἀπὸ ἓνα ἀνθρώπον καθέτοντας φοράν. Τελευταῖς τὸν Δυδάλη καὶ ὁ καλάς Δράκος.

(*) Επειτα συνέχεια)

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Είς το μάθημα τῆς γνωμετρίας.

Ο Καθηγητής. —.... Ή ευθέτα AB είναι κάθετος ἐπὶ τὴν ΓΔ. διέτει ή γνωτὰ αὐτῶν εἰναι ὄρθι. (Στὸν ἀπόρετον Γηρογόρο:—Τί ἔλεγα πρὸ δόκιμον. Γιώργο:—

Ο Γηρογόρος. τοῦ δικτίου κατέβηκε πάρει ταῦτα: — Η θεία καθετά, διέτει δὲν εἴναι ὄρθι....

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀθανασίου Διάκου

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ",

Αθῆναι, 38 ὅδος Εὐριπίδου
τρίη 25 Αὔγουστον 1914.

ΚΑΙ ἂλλο κρούσμα λογολοκίας. Μου τὸ καταγέλλει ὁ Θέμος Βαρύδης: Τὸ ποίημα «Στὴν Πατρίδα», ποὺ ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Σ. Σ. μὲ τὴν ὑπογραφὴν «Ἀπόρονος τοῦ Χατζηχρίστου» εἰναι ἀντιγραφὴ ἑνὸς ποιήματος τοῦ Σ. Σ. Ματσούσα. (Καὶ ἀντιγραφὴ κατέληξεν, διότι μερικαὶ διαφοραὶ ποὺ παρατηροῦνται, εἴναι ἀπὸ τὰς διορθώσεις ποὺ τοῦ ἔκαμεν ἔργο). Μὲ δὲν εἴταπε, παιδιά μου, τόσες φρεσκεῖς, ὅτι δεν ἀποτελέσματα νὰ μου στέλλεται ἔναν ἥρωα ὃς ἰδιαὶ σας! Τὶ εὐγένη Θεος, νὰ μήν καταλάβετε ἀκόμη, ὅτι αὐτὸς εἴναι ἀπάτη καὶ πλοτή! Νὰ μή τα ἔναντι κανεῖς σας αὔτε μεγάλος, αὔτε μικρός. Ήγένη, βλέπετε, δὲν εἴραι ὑπογραφεινην νὰ ξένων ἀπέκτω μᾶλλον τὰ ποιήματα ὅλων τῶν ποιητῶν. Ποτὸς λοιπὸν ρεζίλευτε; Εκεῖνος ποὺ ἀντιγράφει;

Εἶδα. Ὄγειοστόλε τῆς Λόχης, ὅτι, διὰ νὰ ἔχῃς στρέπει κοπά εἰς τὸν στρατόμα, κάμνεις καὶ σὺ τὴν ζωὴν τοῦ στρατιώτου... στὰ φέματα. Εἴνετος μὲ τὴν διάνων παραπολούσεις τοὺς στρατιώτας εἰς τὰ γυμνάσια, τριγένεις τὴν φραντοῦ συστατίου καὶ ἐπιστρέψεις στὸν σπιτὶ μὲ τὴν «Θεοδώρα». Ε. Οὐαὶ ἐλληνὶ καὶ τοῦ οὐαὶ καμνῆς αὐτὴν τὴν ζωὴν καὶ στὸν ἀληθεῖα! Καὶ χαρούσεις καὶ νὰ προστέμαζεσσι!

Νέος Βουλγαροστόλος, διέτει ὁ ἀδελφὸς σου δὲν σου δίδει νὰ διαβάζει τὸ εὐλόγιον μου, ἀλλὰ σὲ ἀναγκάζει νὰ τοῦ τὸ πατέρην κρυψά... Μήπως τὸ τσαλακώνεις τὸ μουντζουρόνεις τὸ χαλάς; Ἀ, αὐτὸς οὐαὶ εἰναι! ἀλλοιώτακα ὁ ἀδελφός σου, ποὺ εἴναι καλός καὶ σὲ ἀγαπᾷ, δὲν οὐαὶ εἴχε κανένα λόγον νὰ σου τὸ αρνήσῃ. Πλέον τοῦ λοιπὸν, ὅτι οὐαὶ τὸ προσέρχεται τὰ μάτια σου, καὶ νὰ ιδοῖς ποὺ θὰ σου τὸ δίδῃ.

Αριθμόν των τακτικῶν μου στέλλεις, Κάστρογρο τῶν Καλαμῶν: Άλλ' αὐτὸν τὸν κατιρῶνταχε νὰ μήν ἔχουν να παντήσουν εἰναι τὰ γράμματά σου καὶ νὰ μήν κληρωθῇ τὸ ποτε δικό σου, διὰ νὰ δημοσιευθῇ. Σύμπτωσις λοιπὸν καὶ εἴποτε ἀλλο. Δηλαδή καμιά παρεξήγραψε. Ήξεκολουθεῖ καὶ βλέπει.

Τὰ ίδια ἀπαντῷ καὶ εἰς τὸ θαλασσοποτήριον Στόλον. Μή μου παραπονήσῃς! Μήν δυνατὸν νὰ δημοσιεύων πενήντα Παιδία της Ηνεκρατα καὶ Περιγνά τοῦ λαμδάνου καὶ ἔδιμαδά: Δι' αὐτὸν ἀφίνον πάντες τὸν ἀληθὸν νὰ εἰλέηται.

Σὲ συγχρήσιμον ἐγκαρδίων, Κυριομάκι Αγη, ποὺ ἦλθες ποτέ τὸν ἀριστούμονον, καὶ εἴμαι ιδιαιτέρως ὑπερήφανη ποὺ μου τὸ ἀναγγέλλεις «οὕτι μόνον μὲ γαρά, ἀλλὰ καὶ μ' εὐγνωμοσύνην, διότι αἰσθάνεται ὅτι εἰς τὴν ἐπιτυχίαν αὐτὴν ἔχει καὶ η Διάπλασις τὴν συμβολὴν της». Εἴδησαι τὰς ιδίας προύδους εἰς τὰ Γαλλικά καὶ εἰς τὸ μανιόλινον.

Ἐλλην Ὀστέα, πρὸς τὸ παρόν: βλέπεις, ἡ Σελίς Συνεργαταῖς πατηργήμην, ἔγουν δὲ μαζεύῃς τοῦ πολλὰ κομμάτια, ὡστε δὲν είναι ἀνάγκη νὰ μου στέλλεται πρὸς τὸν ἀλλάζοντα. Απειδούσεις φανερώνεταις: Εστάλη ὑπὸ τῆς Αγίλης τοῦ Ἑλληνισμοῦ

416. Μεταγραμματισμός

Απειδούσεις ἀν μετέν.
Ἔγνη δρογον τὸν ἀλλάζοντα.
Τὸν γράμμα του ἀν ἀλλάζοντα.
Ηδης ἐλληνική.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Τρικυμίας

· Ως ἔξις τελειώνει στήμερα, τὸ εῦμορφο γράμμα τοῦ οἱ Διδυμαῖος: «Σύγραφα πολλα, εἰς Τίμην τοῖς περέπλους εἰς τὸν πολλὰ καὶ σὺ λέγα». — Καὶ ἡμεῖς βλέπετε, οἰκουμένην καὶ μικρὸν στῆλες δι' Ἀλληλογραφεῖν. Εἶναι ἀρκετή... για τὰ μη ἔγραψαντας.

· Οὐαὶ, οὐαὶ, Μπουνιουλίνα, αὐτὴ τὴ φούση δὲν οὐαὶ ποτὲ, δὲν δὲν διάρχει, γράφεις. · Εἶναι γε νὰ ὑπάρχῃ. Λοιπὸν, ἡ Φαιδίνην σ' εὐχαριστεῖ δι' θέσης γράφεις καὶ σὲ πληροφορεῖ, ὅτι τὰ κοριτσάκια του εἰναι δέδεικτα καὶ ἐννέα ἔτην, έγουν δὲ καὶ φευγόντα.

· Συμμορφωμένος μὲ τὰς περιστάσεις καὶ διὰ νὰ μηνούνται, ὁ εὐγενῆς φίλος μου Κοντού. Σύρους ποὺ ἔστειλεν ὅπο τούρα τὴν συνδρομὴν τοῦ 1915. «Οσοι εἰμποροῦν, δὲν οὐαὶ ἔχαμεν ἀγρυπνίαν μὲν τὸν ἔμποροντα.

· Οι σταυροὶ ποταμὸς τῆς Ἐλλάδος.

417. Στοιχειοτονθρεψίφος

Ἐμποδίζω τὰς διαβαστές.

· Αν ἀλλάξω τονισμούν.

· Μετ' ἀποκεφαλίσματον.

· Επιπλέω τὰς θαλάσσας.

· Εστάλη ὑπὸ Ν. Σ. Κουτσουβέλη.

418. Γονία

· * * * * * = Ισθμὸς τῆς Ἀμερικῆς.

· * * * * * = Βλλεψίς ἀνέμου.

· * * * * * = Στρατηγὸς ἀρχαῖος.

· * * * * * = Ποταμὸς τῆς Ἰταλίας.

· * * * * * = Χώρα τῆς Ἐλλάδος.

· * * * * * = Ποταμὸς τῆς Γαλλίας.

· * * * * * = Νήσος τοῦ Αιγαίου.

· Οι σταυροὶ ποταμὸς τῆς Ἐλλάδος.

· Εστάλη ὑπὸ Δ. Π. Βορροπούλου.

419-423. Μαγικὸν Γράμμα

Τὴν ἀνταλλαγὴν ἔνος γεράματος, ἐκάστης τῶν κάτωθι λέσσων, δὲν ἔνος ἀλλοῦ, πάντας τοῦ αὐτοῦ, νὰ σηματισθούν, μετὰ τὴν ἀγενάριμητισμοῦ, ἀλλα τόσαι τὸ λέσσει:

· Στάν, αρχή, ὑδαση, Πόρος, Ἐδέρ.

· Εστάλη ὑπὸ τοῦ Δοξασμένου Εἵνου.

424. Ἐλλιπούσμφωνον

· Η - ωα - ααοα - * - αηη - εει

· Εστάλη ὑπὸ τῆς Λιμανοθέρευτον Κέπρου.

425. Γρῖφος

μα την την την

· Ο Τεφ την την την την την

μα την την την την την

· Εστάλη ὑπὸ τῆς Ελπιδοφόρου Κυανολεύουν

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν τὸ ἀνταλλάξουν: ἡ Σερφή Νεαρίδα (0) μὲ τὸ Ησοῦ τοῦ 1913, Ἐλληνικὸν Ίδεωδές, Στενὸν τῆς Καρύστου πατέρας.

· Μικρὰ Μυστικά τοῦ Λαζαρίδη (171) Καρδία Ελληνίδος, κ. (6. Κ.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν τὸν την την την

· Μικρὰ Μυστικά τοῦ Λαζαρίδη (171) Καρδία Ελληνίδος, κ. (6. Κ.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΚΑΙ

[ΙΑ - 191]

έχομεται Λοξασμένη Ρήγη, ἐντιπρωτεύειν Συλλόγου «Κερῆτης».

ΞΑΝΘΗ ΝΕΡΑΙΔΑ

[ΙΑ - 102]

Τάνη Γαρέλη, εἰ γίνεσαι; Λύτεται δὲν οὐαὶ

Τάνη Γαρέλη, εἰ σοδ στέλων. — Αγαμ. Ν. Μπορνός.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΤΑΙ ΤΟΥ 36ου ΦΥΛΛΟΥ

(Ἔδε τὴν λύτταν εἰς τὴν σελ. 295)

ΑΘΗΝΩΝ: Λεω. Α. Χαροπόσης, Διον. Α. Καραδανάς, Θ. Ν. Φραγκίας, Β. Α. Περιόδης, Δ. Ορ. Κατσάρης, Γ. Αλ. Κοκκινής, Γ. Β. Πετρούπας, Όδ. Ν. Καλλίνικος, Εἰρηνη Καλλινίκου, Κοντ. Καλλίνικος.

ΑΙΓΑΙΝΗΣ: Μικρός Παγανίνης.

ΑΡΓΟΥΣ: Μον. Καλ. Οίκουνόμου.

ΒΟΔΑΙΟΥ: Α. Κ. Αικαδοπούλου.

ΓΥΦΕΙΟΥ: Γ. Δ. Γκτέρος.

ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Ζακυνθόν Αερασμ., Διον. Γαβρίλλης.

ΘΗΒΩΝ: Κ. Σ. Χαρεζιανόν.

ΚΑΛΑΜΩΝ: Νέος Βουλγαροδόκον.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΠΟΛΕΩΣ: Διδυμαῖος, Νύμφη τοῦ Δούνιου.

ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Στυλ. Ι. Δούβλης, Εύρ. Κ. Αστρούδης.

ΝΕΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ: Ναταλία ΙΙ. Ψαρᾶ.

ΠΑΤΡΩΝ: Μικρός Εβελτίς, Πα